

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Lech-Stahlwerke v. komissio

(Asia T-274/14)

(2014/C 223/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Saksa) (edustajat: asianajajat I. Zenke ja T. Heymann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta SEUT 108 artiklan 2 kohdan nojalla 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen 2014/C 37/07 – Uusiutuvista energialähteistä ja kaivoskaasuista tuotetun sähkön tukeminen uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetun lain (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien) mukaisesti, sellaisena kuin se on 25.10.2008 annetussa muodossaan ja muutettuna lain 5 §:llä 20.12.2012, ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta, siltä osin kuin siinä luokitellaan EEG-lisämaksujen rajoittaminen kantajan kaltaisten energiaa paljon käyttävien yritysten osalta SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi tueksi ja todetaan tämä alustavasti sisämarkkinoille soveltumattomaksi
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse ei ole valtiontuesta

- Kantaja väittää, että uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty tukimekanismi ei kokonaisuudessaan, eikä erityisesti energiaa paljon käyttävien yritysten erityisen tasausjärjestelyn osalta, ollut SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, koska siinä ei ole kyse välittömästä tai välillisestä valtion varojen siirtämisestä. Tuki rahoitetaan pelkästään yksityisistä varoista, eikä näiden yksityisten tahojen rahavirtoja valvo mikään valtiollinen elin.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse ei ole paljon energiaa käyttävien yritysten valikoivasta suosimisesta
 - Lisäksi kantaja väittää, ettei erityisellä tasausjärjestelyllä valikoivasti suosita paljon energiaa käyttäviä yrityksiä. Ensinnäkin yritykset eivät saaneet mitään sellaisia etuja, joita ne eivät olisi saavuttaneet tavanomaisissa markkinaolosuhteissa, koska tällöin EEG-laitosten toiminnanharjoittajien olisi luovutettava sähkönsä markkina-hinnoilla eikä EEG-lisämaksuja olisi olemassa. Toiseksi erityistä tasausjärjestelyä sovelletaan paljon energiaa käyttävissä yrityksissä, joita kansainvälisen kilpailukyvyn menettäminen uhkaa pelkästään EEG-lisämaksun johdosta, syrjimättömästi kaikilla tuotantoaloilla.
3. Kolmas kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen – kyse on joka tapauksessa sisämarkkinoille soveltuvista järjestelyistä
 - Vaikka erityinen tasausjärjestely olisikin valtiontuki, se olisi joka tapauksessa sisämarkkinoille selvästi soveltuva tuki valtiontukioikeudellisen SEUT 107 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan nojalla, kun otetaan huomioon yhteisön yhteistä etua koskeva tavoite suojella ympäristöä ja ilmastoa samalla, kun taataan eurooppalaisen talouden vakaus ja kestävyys.

Kanne 30.4.2014 – Drahtwerk St. Ingbert ym. v. komissio

(Asia T-275/14)

(2014/C 223/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Saksa), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Saksa), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Saksa), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Saksa), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) und Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (edustajat: asianajajat S. Altensmidt ja H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtiontuki SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.